

Izrael jest państwem terrorystycznym

Wstęp

Państwo Izrael, powstałe w wyniku brutalnych kampanii syjonistycznych milicji, takich jak Irgun, Lehi i Haganah, niesie dziedzictwo rozlewu krwi, które odzwierciedla taktyki współczesnych organizacji terrorystycznych, gdy ocenia się je według standardów stosowanych obecnie wobec aktorów niepaństwowych. Od wczesnych zamachów i masakr po współczesne naloty na placówki dyplomatyczne i celowe zabójstwa politycznych przywódców, działania Izraela ujawniają stały schemat przemocy mający na celu zastraszenie, przymuszenie i wysiedlenie w celach politycznych. Gdyby takie czyny zostały popełnione przez aktora niepaństwowego, te działania – obejmujące stulecie – byłyby jednoznacznie określone jako terroryzm. Jednak Izrael, zakorzeniony w tej brutalnej historii, w sposób obłudny określa palestyńskie kobiety, dzieci, pracowników humanitarnych i dziennikarzy jako terrorystów, często bez dowodów, aby usprawiedliwić swoją agresję. Niniejszy esej definiuje terroryzm, kataloguje brutalne czyny Izraela z detalami dotyczącymi ofiar i klasyfikacjami terroryzmu, oraz obnaża hipokryzję jego etykietowania terrorystycznego, argumentując, że działania Izraela, od jego powstania po ataki na cele dyplomatyczne w 2024 roku, oznaczają go jako państwo terrorystyczne.

Rozdział 1: Definicja terroryzmu

Terroryzm, zgodnie z definicją Globalnej Bazy Danych Terroryzmu (GTD), to „zagrożenie lub faktyczne użycie nielegalnej siły i przemocy przez aktora niepaństwowego w celu osiągnięcia politycznego, ekonomicznego, religijnego lub społecznego celu poprzez strach, przymus lub zastraszenie, zazwyczaj wymierzone w cywilów lub osoby niebędące kombatantami”. Kluczowe elementy obejmują intencję (przymus poprzez strach), cele (cywile, infrastruktura lub postacie symboliczne) oraz aktorów (jednostki niepaństwowe). Chociaż działania państwowe są zwykle oceniane w ramach międzynarodowego prawa humanitarnego (np. Konwencji Genewskich), hipotetyczne zastosowanie tego ramienia terroryzmu do działań państwowych ujawnia, czy są one zgodne z taktykami terrorystycznymi. Wskaźniki obejmują celowe szkodzenie cywilom, nieproporcjonalne użycie siły lub działania mające na celu zastraszenie lub wysiedlenie ludności. W przypadku Izraela i jego syjonistycznych poprzedników, ta perspektywa ujawnia strategię przemocy w celu zapewnienia państwowości, kontroli terytorialnej lub dominacji regionalnej, podobną do taktyk stosowanych przez grupy takie jak Al-Kaida czy ISIS. Ta definicja stanowi ramy dla analizy działań Izraela jako terroryzmu, poddając je tym samym standardom, co aktorów niepaństwowych.

Rozdział 2: Chronologiczna lista aktów terrorystycznych Izraela i jego poprzedników

Poniżej znajduje się wyczerpująca, chronologiczna lista działań grup syjonistycznych (Irgun, Lehi, Haganah) oraz państwa Izrael, w tym atak z 2024 roku na ambasadę Iranu w Damaszku oraz zabójstwo Ismaila Haniyeha w Teheranie, z detalami dotyczącymi ofiar i wyjaśnieniami ich klasyfikacji jako terroryzmu według współczesnych standardów. Każdy czyn jest oceniany, jakby został popełniony przez aktora niepaństwowego, opierając się na dokumentach historycznych, raportach ONZ i wiarygodnych źródłach medialnych.

- **Czerwiec 1924: Zabójstwo Jacoba Israëla de Haana (Jerozolima)**

- **Szczegóły:** Haganah, na rozkaz Icchaka Ben-Zwiego, zamordowała holenderskiego anty-syjonistycznego Żyda Jacoba Israëla de Haana w Jerozolimie za jego działalność polityczną i kontakty z Arabami, mając na celu stłumienie sprzeciwu.
- **Ofiary:** 1 zabity.
- **Źródło:** Institute for Palestine Studies.
- **Etykieta terroryzmu:** Zamordowanie cywila z powodu przekonań politycznych w celu zastraszenia dysydentów to terroryzm, podobny do celowych zabójstw Czerwonych Brygad. Ideologiczne celowanie pasuje do współczesnych definicji.

- **Listopad 1944: Zabójstwo Lorda Moyne'a (Kair)**

- **Szczegóły:** Lehi zamordowała Lorda Moyne'a, brytyjskiego ministra stanu ds. Bliskiego Wschodu, oraz jego kierowcę w Kairze, uważając go za przeszkodę dla imigracji żydowskiej i państwowości.
- **Ofiary:** 2 zabitych.
- **Źródło:** Zabójstwo Lorda Moyne'a.
- **Etykieta terroryzmu:** Zamordowanie cywilnego urzędnika za granicą w celu przymuszenia władzy kolonialnej to terroryzm, porównywalny do dyplomatycznych zabójstw Czarnego Września.

- **Sierpień 1944: Próba zabójstwa Sir Harolda McMichaela**

- **Szczegóły:** Lehi próbowała zamordować Sir Harolda McMichaela, brytyjskiego wysokiego komisarza w Palestynie, aby zakłócić rządy kolonialne. Atak się nie powiódł.
- **Ofiary:** Brak.
- **Źródło:** Polityczna przemoc syjonistyczna.
- **Etykieta terroryzmu:** Próba zamordowania urzędnika w celu zastraszenia rządu to terroryzm, podobny do nieudanych spisków IRA, pomimo braku ofiar.

- **Luty 1946: Atak na brytyjskie lotniska**

- **Szczegóły:** Irgun i Lehi zniszczyły 15 samolotów i uszkodziły 8 na trzech brytyjskich lotniskach (Lydda, Qastina, Kfar Sirkin), osłabiając kontrolę wojskową.
- **Ofiary:** 1 zabity (sprawca).
- **Źródło:** Żydowski terroryzm pod mandatem brytyjskim.
- **Etykieta terroryzmu:** Celowanie w aktywa wojskowe w celu wymuszenia wycofania Brytyjczyków jest zgodne z terroryzmem, podobnym do ataków IRA na infrastrukturę wojskową.

- **Czerwiec 1946: Zniszczenie dziewięciu mostów**

- **Szczegóły:** Haganah, Irgun i Lehi zburzyły dziewięć z jedenastu mostów łączących Palestynę z sąsiednimi krajami, zakłócając brytyjską logistykę.

- **Ofiary:** Brak bezpośrednich zgłoszeń, ale znaczne zakłócenia gospodarcze.
- **Źródło:** Archiwa Palmach.
- **Etykieta terroryzmu:** Niszczenie infrastruktury w celu paraliżu rządów i zastraszenia to terroryzm, porównywalny do zamachów bombowych na pociągi w Madrycie w 2004 roku.
- **Lipiec 1946: Zamach bombowy na hotel King David (Jerozolima)**
 - **Szczegóły:** Irgun zbombardowała brytyjską kwaterę główną administracyjną, zabijając 91 osób (41 Arabów, 28 Brytyjczyków, 17 Żydów) i raniąc 45. Ostrzeżenia były kwestionowane.
 - **Ofiary:** 91 zabitych, 45 rannych.
 - **Źródło:** Zamach bombowy na hotel King David.
 - **Etykieta terroryzmu:** Wysadzenie mieszanego budynku cywilno-administracyjnego to terroryzm, podobny do zamachu bombowego w Oklahoma City w 1995 roku. ONZ potępiła to jako terroryzm.
- **Październik 1946: Zamach bombowy na ambasadę brytyjską (Rzym)**
 - **Szczegóły:** Irgun zdetonowała 40 kg trotylu w ambasadzie brytyjskiej w Rzymie, raniąc dwie osoby i uszkodzając budynek.
 - **Ofiary:** 2 ranne.
 - **Źródło:** Polityczna przemoc syjonistyczna.
 - **Etykieta terroryzmu:** Wysadzenie celu dyplomatycznego za granicą w celu zastraszenia to terroryzm, podobny do zamachu bombowego na ambasadę USA w Bejrucie w 1983 roku.
- **1946–1947: Zamachy bombowe na arabskie rynki (Hajfa, Jerozolima)**
 - **Szczegóły:** Irgun zbombardowała arabskie rynki, zabijając dziesiątki palestyńskich cywilów, eskalując napięcia między społecznościami.
 - **Ofiary:** Dziesiątki zabitych (dokładne liczby różnią się).
 - **Źródło:** Institute for Palestine Studies.
 - **Etykieta terroryzmu:** Celowanie w cywilne rynki w celu wzbudzenia strachu to terroryzm, podobny do zamachów bombowych Al-Kaidy na rynkach.
- **Lipiec 1947: Porwanie i powieszenie brytyjskich sierżantów**
 - **Szczegóły:** Irgun porwała i powiesiła brytyjskich sierżantów Clifforda Martina i Mervyna Paice'a, umieszczając bomby w ich ciałach, w odwecie za straconych członków.
 - **Ofiary:** 2 zabitych, 1 ranny.
 - **Źródło:** Sprawa sierżantów.
 - **Etykieta terroryzmu:** Porwanie, egzekucja i umieszczanie bomb w ciałach niekomatantów to terroryzm, porównywalny do egzekucji zakładników przez ISIS.
- **Sierpień 1947: Bomby w walizkach w Hotelu Sacher (Wiedeń)**
 - **Szczegóły:** Irgun zdetonowała bomby w walizkach w brytyjskiej kwaterze głównej w Wiedniu, powodując niewielkie szkody dla celów propagandowych.
 - **Ofiary:** Brak zgłoszonych.
 - **Źródło:** Polityczna przemoc syjonistyczna.
 - **Etykieta terroryzmu:** Wysadzenie obiektu rządowego za granicą w celu zastraszenia to terroryzm, podobny do symbolicznych ataków Czerwonych Brygad.

- **Kwiecień 1948: Masakra w Deir Yassin**
 - **Szczegóły:** Irgun i Lehi zamordowały ponad 100 palestyńskich mieszkańców wioski, w tym kobiety i dzieci, w Deir Yassin, wywołując Nakbę.
 - **Ofiary:** 100–120 zabitych.
 - **Źródło:** Masakra w Deir Yassin.
 - **Etykieta terroryzmu:** Masakrowanie cywilów w celu zastraszenia i wysiedlenia to terroryzm, podobny do czystek etnicznych w Bośni. Ilan Pappé nazywa to czystką etniczną.
- **Wrzesień 1948: Zabójstwo Folke Bernadotte (Jerozolima)**
 - **Szczegóły:** Lehi zamordowała mediatora ONZ Folke Bernadotte, sprzeciwiając się jego planowi podziału.
 - **Ofiary:** 1 zabity.
 - **Źródło:** Zabójstwo Folke Bernadotte.
 - **Etykieta terroryzmu:** Zamordowanie neutralnej postaci ONZ w celu zakłócenia pokoju to terroryzm, porównywalny do ataków na personel ONZ.
- **Październik 1953: Masakra w Kibji**
 - **Szczegóły:** Izraelska jednostka 101, dowodzona przez Ariela Szarona, zabiła 69 Palestyńczyków, głównie cywilów, w Kibji, burząc domy.
 - **Ofiary:** 69 zabitych.
 - **Źródło:** Masakra w Kibji.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, masakrowanie cywilów w celu ukarania i zastraszenia byłoby terroryzmem, jak ataki Boko Haram na wioski. ONZ potępiła jego nieproporcjonalność.
- **Październik 1956: Masakra w Kafr Kasim**
 - **Szczegóły:** Izraelska policja graniczna zabiła 49 palestyńskich obywateli, w tym 23 dzieci, za naruszenie nieogłoszonej godziny policyjnej.
 - **Ofiary:** 49 zabitych.
 - **Źródło:** Masakra w Kafr Kasim.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, masakrowanie cywilów za nieprzestrzeganie byłoby terroryzmem, jak czystki paramilitarne.
- **Grudzień 1968: Nalot na międzynarodowe lotnisko w Bejrucie**
 - **Szczegóły:** Izrael zniszczył 13 cywilnych samolotów na lotnisku w Bejrucie w odwecie za atak PLO.
 - **Ofiary:** Brak, ale poważne zakłócenia.
 - **Źródło:** Izraelski nalot z 1968 roku.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, niszczenie cywilnej infrastruktury byłoby terroryzmem, jak atak na lotnisko w Rzymie w 1985 roku. ONZ potępiła to.
- **Luty 1973: Lot Libyan Arab Airlines 114**
 - **Szczegóły:** Izraelskie odrzutowce zestrzeliły cywilny samolot, zabijając 108 osób, twierdząc, że to pomyłka.
 - **Ofiary:** 108 zabitych, 5 ocalałych.
 - **Źródło:** Lot Libyan Arab Airlines 114.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, zestrzelenie cywilnego samolotu byłoby terroryzmem, jak lot Malaysia Airlines 17. ONZ określiła to jako zbrodnię

wojenną.

- **1972–1988: Operacja Gniew Boży**
 - **Szczegóły:** Mossad zamordował przywódców PLO, z ofiarami cywilnymi (np. Ahmed Bouchiki).
 - **Ofiary:** 20+ zabitych, w tym cywile.
 - **Źródło:** Operacja Gniew Boży.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, pozasądowe zabójstwa za granicą z ubocznymi szkodami byłyby terroryzmem, jak działania Czarnego Września.
- **Wrzesień 1982: Masakra w Sabrze i Szatili**
 - **Szczegóły:** Izrael umożliwił masakrę 460–3500 palestyńskich i libańskich cywilów przez milicję falangistyczną w Bejrucie.
 - **Ofiary:** 460–3500 zabitych.
 - **Źródło:** Masakra w Sabrze i Szatili.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, umożliwienie masakry cywilów byłoby terroryzmem, podobnym do współudziału w ludobójstwie. Komisja Kahana uznała Izrael za odpowiedzialny.
- **Październik 2001: Zniszczenie międzynarodowego lotniska Jasera Arafata**
 - **Szczegóły:** Izrael zbombardował lotnisko w Gazie, czyniąc je niezdatnym do użytku, twierdząc, że jest używane militarnie.
 - **Ofiary:** Brak bezpośrednich, poważne zakłócenia.
 - **Źródło:** Międzynarodowe lotnisko Jasera Arafata.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, niszczenie cywilnej infrastruktury byłoby terroryzmem, podważającym państwowość.
- **2008–2024: Operacje wojskowe w Gazie (Płynny Ołów, Krawędź Ochronna itp.)**
 - **Szczegóły:** Operacje zabiły tysiące (np. 1166–1417 w Płynnym Ołowiu, 926 cywilów; 2125–2310 w Krawędzi Ochronnej, 1617 cywilów).
 - **Ofiary:** Tysiące zabitych, głównie cywile.
 - **Źródło:** B'Tselem, Raport Goldstone'a.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, bombardowanie obszarów miejskich z masowymi ofiarami cywilnymi byłoby terroryzmem, jak ataki Al-Kaidy na miasta.
- **2010–2022: Tajne operacje w Iranie**
 - **Szczegóły:** Mossad zamordował naukowców jądrowych (np. Mohsen Fakhrizadeh) i przeprowadził cyberataki (np. Stuxnet).
 - **Ofiary:** 5–7 naukowców zabitych.
 - **Źródło:** Zabójstwo Mohsena Fakhrizadeha.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, celowe zabójstwa i cyberataki za granicą byłyby terroryzmem, jak zamachy Hezbollahu.
- **1 kwietnia 2024: Atak na ambasadę Iranu w Damaszku**
 - **Szczegóły:** Izraelski nalot wycelował w budynek obok ambasady Iranu w Damaszku, opisany jako aneks konsularny, zabijając siedmiu członków IRGC, w tym starszego dowódcę Mohammada Rezę Zahediego i generała brygady Mohammada Hadi Haja Rahimiego, plus pięciu innych oficerów. Atak zniszczył budynek, naruszając immunitet dyplomatyczny zgodnie z prawem

międzynarodowym. Iran oskarżył Izrael, który nie skomentował, i zapowiedział odwet.

- **Ofiary:** 7 zabitych.
- **Źródło:** Washington Post, NPR.
- **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, bombardowanie placówki dyplomatycznej, zabijając urzędników, byłoby terroryzmem, podobnym do zamachów bombowych na ambasady USA w 1998 roku. Naruszenie suwerenności i statusu chronionych cywilów potwierdza jego terrorystyczny charakter.
- **31 lipca 2024: Zabójstwo Ismaila Haniyeha (Teheran)**
 - **Szczegóły:** Ismail Haniyeh, polityczny przywódca Hamasu, i jego ochroniarz zostali zabici w pensjonacie prowadzonym przez wojsko w Teheranie podczas wizyty dyplomatycznej na inaugurację prezydenta Iranu, z paszportem dyplomatycznym. Raporty sugerują zdalnie zdetonowaną bombę lub atak rakietowy, przypisywany Mossadowi Izraela. Iran i Hamas oskarżyły Izrael, który nie potwierdził. Atak zawstydził aparat bezpieczeństwa Iranu, prowadząc do aresztowań i zapowiedzi odwetu.
 - **Ofiary:** 2 zabitych.
 - **Źródło:** New York Times, Al Jazeera, Jerusalem Post.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, zamordowanie politycznego przywódcy podczas wizyty dyplomatycznej w obcej stolicy byłoby terroryzmem, podobnym do zabójstw w Monachium przez Czarny Wrzesień. Naruszenie ochrony dyplomatycznej i zamiar zakłócenia rozmów pokojowych potwierdzają jego status terrorystyczny.
- **Maj 2025: Atak na międzynarodowe lotnisko w Sanie**
 - **Szczegóły:** Izrael unieruchomił lotnisko w Sanie, uszkadzając 3 cywilne samoloty i zabijając 3+ osoby, w odwecie za atak Huti.
 - **Ofiary:** 3+ zabitych.
 - **Źródło:** BBC.
 - **Etykieta terroryzmu:** Gdyby niepaństwowy, atak na cywilną infrastrukturę z ofiarami śmiertelnymi byłby terroryzmem, jak zakłócenia z 11 września.

Ten katalog – od zamachów w 1924 roku po ataki dyplomatyczne w 2024 roku – pokazuje zależność Izraela od przemocy w celu przymuszenia, zastraszenia i wysiedlenia, co jest zgodne z terroryzmem, gdyby zostało popełnione przez aktorów niepaństwowych. Bilans cywilów (np. Deir Yassin, Gaza) i celowanie w miejsca dyplomatyczne (np. Damaszek, Teheran) ugruntowują jego terrorystyczne dziedzictwo.

Rozdział 3: Hipokryzja etykietowania terrorystycznego przez Izrael

Stuletni zapis przemocy Izraela – zabijanie cywilów w Deir Yassin, bombardowanie ambasad w Damaszku i mordowanie dyplomatów takich jak Haniyeh – stoi w jaskrawym kontraście z jego lekkomyślnym określaniem palestyńskich kobiet, dzieci, pracowników humanitarnych i dziennikarzy jako terrorystów, często bez dowodów. W Gazie (2008–2024)

Izrael nazwał całe społeczności „twierdzami terrorystycznymi”, bombardując szkoły, szpitale i schrony ONZ, zabijając tysiące (np. 926 cywilów w Płynnym Ołoiu, 1617 w Krawędzi Ochronnej, według B’Tselem). Atak na World Central Kitchen w 2024 roku (7 pracowników humanitarnych zabitych) i zabójstwo dziennikarki Al Jazeera Shireen Abu Akleh w 2022 roku, odrzucone jako „powiązana z terrorystami” bez dowodów, ilustrują ten schemat. Atak na ambasadę w Damaszku w 2024 roku i zabójstwo Haniyeha, wymierzone w chronione postacie dyplomatyczne, dodatkowo obnażają pogardę Izraela dla międzynarodowych norm, podczas gdy oskarża innych o terroryzm.

Ta hipokryzja ma swoje korzenie w odmowie Izraela konfrontacji z jego terrorystycznymi początkami. Przywódcy tacy jak Menachem Begin (Irgun, zamach na hotel King David) i Icchak Szamir (Lehi, zabójstwo Bernadotte’a) zostali premierami, a ich zbrodnie zostały przemianowane na „walkę o wolność”. Tymczasem palestyński opór, nawet bez przemocy, jest określany jako terroryzm, dehumanizując ofiary, aby usprawiedliwić okrucieństwa. Oznaczenie przez Izrael w 2021 roku sześciu palestyńskich organizacji pozarządowych jako „organizacji terrorystycznych” nie miało dowodów, co wywołało potępienie ONZ. Przenosząc etykietę terrorystyczną, Izrael odwraca uwagę od własnych działań – masakr, bombardowań ambasad i zabójstw – utrwalając cykl przemocy, w którym śmierci cywilów są odrzucane jako szkody uboczne. Ten podwójny standard, chroniący państwo zbudowane na terroryzmie, podczas gdy kryminalizuje innych, podkreśla tożsamość Izraela jako państwa terrorystycznego.

Wniosek

Historia Izraela, od zamachów syjonistycznych milicji w latach 20. XX wieku po ataki na cele dyplomatyczne w Damaszku i Teheranie w 2024 roku, to nieustanna kampania przemocy, która zostałaby oznaczona jako terroryzm, gdyby została popełniona przez aktorów niepaństwowych. Od masakrowania cywilów w Deir Yassin po bombardowanie ambasady Iranu i zabicie Ismaila Haniyeha podczas wizyty dyplomatycznej, te czyny – wymierzone w cywilów, infrastrukturę i chronione postacie – odzwierciedlają taktyki osławionych grup terrorystycznych. Jednak Izrael bezwstydnie określa palestyńskich cywilów, pracowników humanitarnych i dziennikarzy jako terrorystów bez dowodów, obnażając groteskową hipokryzję zakorzenioną w jego nieuznanych terrorystycznych początkach. Ten podwójny standard, w połączeniu z wiekiem udokumentowanych okrucieństw, oznacza Izrael jako państwo terrorystyczne, ukrywające swoją przemoc pod pozorem samoobrony. Społeczność międzynarodowa musi pociągnąć Izrael do odpowiedzialności, stosując te same standardy do jego działań, co do każdej organizacji terrorystycznej, aby zakończyć ten cykl przemocy i hipokryzji.